

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE BUTLER

Een blijspel in drie bedrijven

door

1880

Eddy Thomas

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1894

PERSONAGES : (4 dames - 6 heren)

JAMES: butler (welsprekende figuur
 chauffeur die zich moeiteloos in tuinman
 de rol van een
 andere
 secretaris figuur kan inleven
 en manieren en spraak
 aanpast)

FELIX: jonker (beetje wereldvreemde figuur, zijn
 gedrag is eigenlijk
 niet meer van deze
 tijd)

RIKSKE: loopjongen (vlotte, jonge kerel, wil van
 alle walletjes eten,
 maar is daar net niet
 slim genoeg voor)

FRANS: nieuwe rijke (joviale volkse man van
 middelbare leeftijd die
 plots rijk geworden is,
 maar dit heel gewoon
 opvat)

BILL: lijfwacht (sullige, goedaardige
 krachtpatser. Zou voor
 Frans alles doen)

TATI: fakteur (de stuurman die aan wal staat
 maar zagezegd weet hoe
 alles zou moeten)

LISA: meid (goedaardige, rustige al wat oudere
 vrouw die alles van het
 leven denkt te weten)

GEERTRUDE: barones (aristocratische vrouw van oude
 maar verarmde adel,
 onkundig over hoe deze
 wereld in elkaar
 steekt)

CATHY: vrouw van Frans (jong volks vrouwtje,
 eenvoudig ondanks haar
 rijkdom en tot over
 haar oren verliefd op
 Frans)

PRUDENCE: inspectrice (denkt dat ze Sherlock
 Holmes
 is, maar flatert er
 rustig op los)

DEKOR :

Het toneel stelt de heel eenvoudige keuken van het kasteel voor. Hier ziet men reeds dat de goede tijden voorbij zijn. Achteraan is er een soort toog t.t.z. een afscheiding waarop men vanalles kan zetten, het decor springt hier ook wat in, zodat er een ruimte ontstaat ter vergroting van de keuken (b) waar zogezegd uit het zicht het vuur, de ijskast en het kraantje staan. Aan de muur hangen potten en pannen en op een schap staan kruidenpotten. Links vooraan een venster (a) achteraan een tuindeur (c) en rechts de deur naar de rest van het gebouw (d)

E E R S T E B E D R I J F

Als het doek opgaat zit Lisa aardappelen te schillen in een schommelstoel vooraan op de scène, op haar schoot heeft ze een gazet met daarop enkele aardappelen. Ze laat de schillen op de gazet vallen en mikt de geschilde aardappelen in een emmer met water die voor of naast haar op de grond staat en waarin de aardappelen met een plons verdwijnen. James, de butler, komt op d, zonder schijnbaar door Lisa opgemerkt te worden. In de loop van het stuk vervangt hij al het personeel dat in de loop der jaren is afgedankt en bootst dan ook verschillende types na. Hij spreekt hierbij telkens een ander dialect, naargelang het personage dat hij moet uitbeelden. Als hij zichzelf is praat hij zijn eigen streektaal. Hij heeft een dienbord bij met daarop een lege wijnfles. Hij gaat achter de toog, neemt een volle wijnfles, ontkurkt die, giet een beetje in een glas, proeft er van, knikt half en half voldaan zet fles op dienbord en gaat met het bord naar d. Juist voor het buiten gaan neemt hij een waardige houding aan en "schrijdt" buiten. Lisa neemt een muntje uit haar schortzak, stopt het in haar mond en schilt verder. James komt terug op met leeg dienbord en gaat het achter toog zetten.

LISA : Als mevrouw de barones maar niet zat wordt, dat is de derde fles al.

JAMES : Om mevrouw de barones moet ge u geen zorgen maken, die is geboren met een ingebouwde déalcoholisator, die verdraagt wijn beter dan water.

LISA : Ja, 't is waar, ik kan me niet herinneren haar ooit al eens onder invloed gezien te hebben.

JAMES : Soms kunt gij dat toch zo schoon zeggen hé Lisa, onder invloed, als dat bij mij moest zijn hoe zoudt ge het dan uitdrukken?

LISA : Gij zoudt gewoon zat zijn hé jongen.

JAMES : Ik versta het. Enfin, bij de notaris vrees ik ook voor dat laatste. Die zijne neus zag zo rood als een tomaat.

LISA : Eindelijk een kleur die bij de vorm past.

JAMES : Lisa...!

LISA : Is 't niet waar misschien?

JAMES : Jawel, maar voor de barones haar gasten zoudt ge wel wat meer respect mogen tonen.

LISA : Respect? Mijn oor. 't Enigste wat me interesseert, is wat ze aan 't bespreken zijn.

JAMES : Waarom legt ge dan uw oor eens niet tegen de deur Lisa?

LISA : Als ik nog goed moest horen zou ik dat al lang gedaan hebben jongen, ge moet niet bang zijn.

JAMES : Hebt gij dat dan al eens gedaan Lisa? (ZIT)

LISA : Amaai, 't zal nog niet zijn zeker! En door 't sleutelgat loeren ook. Ik had dan ook voortdurend een kou op mijn ogen en dan maar spoelen met rozenwater. Maar alle, dat is nu niet meer nodig, ik zie toch niks dan schimmen.

JAMES : Zoveel zal er wel niet te zien geweest zijn zeker.

LISA : Ooch, ge zegt dat, in de tijd dat mevrouw haar vader, de oude baron nog leefde en het hier vol met personeel liep, waaronder 'nen hoop jonge meiden... hola zeker... er was geen enkel TV program waar zoveel te zien was als door die sleutelgaten.

JAMES : Dat heb ik niet meer meegemaakt, hoewel ik hier ook wel meer personeel geweten heb dan wij twee.

LISA : Maar niet gelijk toen jongen, niet gelijk toen.

JAMES : Nee, dat zal wel niet.

LISA : En de oude baron was me nogal 'ne kerel zenne.

JAMES : Waart ge verliefd op hem Lisa?

LISA : Wij waren dat allemaal jongen, allemaal...

JAMES : En de baron?

LISA : Ook... op allemaal. (ZE LACHEN BEIDEN HARTELIJK)

JAMES : Spijt Lisa?

LISA : Wel omdat 't voorbij is, niet om wat er gebeurd is.

JAMES : (RECHT) Trouw aan de meesters tot het bittere einde. Dat vindt ge nu niet meer zenne Lisa.

LISA : Nee? En gij dan? Gij doet nu wel of het u allemaal niet kan schelen, maar welke man in de fleur van zijn leven blijft er nu werken voor zo'n hongerloontje?

JAMES : Ik vind dat ge niet moet overdrijven Lisa.

LISA : Overdrijven!?! Hoelang is 't geleden dat ge nog eens een volledig loon hebt ontvangen?

JAMES : Och...ik...

LISA : Jaja, ik weet het, ge hebt zagezegd niks nodig, ge hebt eten, een dak boven uwe kop, soms vuur in de winter, als er geld is om mazout te kopen, en kleren aan uw lijf. Maar verder...?

JAMES : Is dat niet genoeg misschien?

LISA : Als ge niet zo loyaal moest zijn niet, nee. Maar gij verafgoodt de barones zeker zoveel als ik en dat maakt veel goed.

JAMES : Als ze me indertijd niet had binnengehaald als staljongen, was ik naar een weeshuis gemoeten.

LISA : Ja, 't is waar. (ER VALT EVEN EEN STILTE WAARIN LISA VOORT SCHILT EN JAMES DROMERIG IN DE VERTE STAART) Eigenlijk hebt ge u hier wel goed opgewerkt hé. Van staljongen tot butler, chauffeur, tuinman, loodgieter, schilder...

JAMES : Timmerman, secretaris, boekhouder en noem maar op... Iedere keer als er weer eens geen geld was om de ene of de andere te betalen nam ik zijn taak maar over.

LISA : Al goed dat ge gene krak zijt in 't petatten schillen of ik had er ook gelegen.

JAMES : (VOL AFSCHUW) Laat het uit hé Lisa!

LISA : Als gij voor al die jobkes moest betaald worden...

JAMES : Dat word ik ook, hoe denkt gij anders dat ik elk jaar een nieuw hemd kan kopen.

LISA : (LACHEND) Parvenu!!! Maar nu dat ik er aan denk, als secretaris zult gij toch wel weten wat er daar binnen aan de hand is zeker.

JAMES : Als secretaris wel, maar als butler niet. En nu ben ik butler.

LISA : Flauwe!!!

BARONES : (OP D) James...

JAMES : (ZET ZICH DIRECT KEURIG RECHTOP EN SPREEKT BESCHAAFD) Jawel mevrouw de barones.

BARONES : Wilt ge Otto eens verwittigen dat hij zich klaarmaakt om mijnheer de notaris naar huis te brengen.

JAMES : Ik dacht dat hij zelf met de wagen was mevrouw!?

BARONES : Dat is hij ook James, maar hij schijnt de wijn niet zo goed te verdragen. Trouwens, waarom heb ik anders een chauffeur in dienst? (AF D)

(ZODRA DE BARONES WEG IS SCHIET JAMES DE RUIMTE ACHTER DE TOOG IN TERWIJL HIJ ZIJN GILET UITTREKT)

LISA : Vooruit Otto, werk aan de winkel.

JAMES : (KOMT WEER TE VOORSCHIJN MET EEN UNIFORMJAS EN EEN CHAUFFEURSPET IN DE HAND EN EEN ZONNEBRIL OP, HIJ GAAT ZICH VOLOP VERKLEDEND NAAR TUINDEUR C) Ik zal al gauw de notaris zijn auto pakken, dat is weeral profijt aan onze naft.

LISA : Ja, en gelijk die oude kar van ons naft verstookt... om van de olie maar te zwijgen. Maar ja, niet iedereen rijdt met een Rolls-Royce van voor de eerste wereldoorlog.

JAMES : En dan heb ik nog geluk dat het niet meer per koets is, anders kon ik die rol er ook nog bijnemen.

(AF C) FELIX : (OP C) Dag Lisa.

LISA : Oh, dag jonker Felix. (ZE HEEFT GEDAAN MET AARDAPPELEN SCHILLEN EN MAAKT AANSTALTEN OM RECHT TE STAAN.

FELIX SPOEDT ZICH OM HAAR TE HELPEN. NEEMT DE SCHILLEN AAN, HELPT HAAR RECHT EN NEEMT OOK DE EMMER ALS ZIJ DAT WIL DOEN) Zet alles hier maar op mijnheer Felix. (WIJST NAAR TOOG WAAR ZE ACHTER GAAT TERWIJL ZE HAAR HANDEN AAN HAAR SCHORT AFVEEGT)

FELIX : (ZET ALLES OP DE TOOG) Otto scheen me nogal gehaast, hij nam amper de tijd om goeiedag te zeggen... euh... ja, hij zag me nauwelijks. (HIJ STOPT DIKWILS MIDDEN IN EEN ZIN OM DAN AARZELEND, ALS VERSTROOID, VERDER TE GAAN)

LISA : Och ge weet hoe Otto is, nietwaar mijnheer Felix. Erg in zichzelf gekeerd, dat wel, maar voor de rest 'ne goeie jongen zenne. (NEEMT ONDERTUSSEN THEEPOT EN WATERKETEL)

FELIX : Daar twijfel ik niet aan... nee, helemaal niet... maar geef mij toch liever James... ja, James die is veel voornameer en praatgrager... ja, euh... waar is hij eigenlijk?

LISA : Efkes weg, moet ge hem hebben? (GAAT WATER OP HET VUUR ZETTEN IN RUIMTE ACHTER DE KEUKEN)

FELIX : Neenee, natuurlijk niet... neenee...

LISA : Ge komt zeker voor de barones?

FELIX : Euh... ja, jazeker... inderdaad...

LISA : Die zit in 't salon.

FELIX : Goed.. ja, zeer goed... (HIJ MAAKT ECHTER GEEN AANSTALTEN OM WEG TE GAAN)

LISA : Hadt ge misschien graag eerst een tasje thee?

FELIX : Wel euh...

LISA : Met een stukje zelfgebakken cake met paardebloemenblaadjes...

FELIX : Tja, zie...dat...

LISA : Een ogenblikse geduld mijnheer Felix, ik heb al water opgezet en dat zal wel direct koken.

FELIX : (TERWIJL LISA SPREEKT HEEFT FELIX ZIJN JAS REEDS UITGEDAAN EN HANGT ZE OVER DE LEUNING VAN EEN STOEL) Oh, maar ik heb tijd genoeg. (ZET ZICH)

BARONES : (OP D) Dag mijn beste Felix.

FELIX : (RECHT) Dag mijn lieve Geertrude. Ik was juist naar u op weg, ... ja, op weg.

BARONES : Na uw kopje thee neem ik aan.

FELIX : Ja... nu ja, euh... (WIL JAS TERUG AANDOEN)

BARONES : Laat uw jas maar hangen Felix. Soms vraag ik me af of ge voor mij komt of voor de lekkere hapjes die Lisa klaarmaakt?

FELIX : Maar Geertrude hoe kunt ge zoiets zeggen? Ge weet toch...

BARONES : Het is wel goed Felix. Waar is James, Lisa?
(FELIX HANGT JAS TERUG)

LISA : Even een kleine boodschap gaan doen.

BARONES : Oh... nu ja dat moet iedereen wel eens. Laat hem als hij terugkomt eens aan Gerard de tuinman vragen om enkele rozen in die mooie vaas binnen te zetten.

LISA : Komt in orde, mevrouw de barones. (ZET THEEKOPJES OP TAFEL)

BARONES : Zet voor mij eens een kopje bij Lisa, dan neem ik ook wat thee.

LISA : Zal ik hem naar binnen brengen, mevrouw?

BARONES : Hier is goed Lisa.

FELIX : Gezellig zeg...

BARONES : Ik kan me beter zo rap mogelijk gewennen aan thee drinken en eten in de keuken.

LISA : Wat bedoelt u mevrouw? (ZIJ MAAKT GEDURENDE HET VOLGENDE GESPREK DE THEE KLAAR EN SCHENKT IN)

FELIX : Voor mij hoeft ge dit niet te doen hoor... nee... ik wil best mee naar binnen gaan...

BARONES : Ik doe dit ook niet voor u Felix. Het is namelijk zo dat ik daarjuist bezoek heb gehad van de notaris.

FELIX : Ja, ik zag zijn auto staan, daarom ben ik maar langs achter gekomen.

LISA : Oooh!!!

(FELIX GLIMLACHT VERONTSCHULDIGEND TEGEN HAAR, LISA NEGEERT HEM)

BARONES : Helemaal begrijpen doe ik het niet... hoewel... ach ik weet natuurlijk ook wel dat mijn financiële toestand verre van rooskleurig is...

FELIX : (TERWIJL HIJ EEN STUK CAKE IN ZIJN MOND STOPT) Oh maar, als ik kan helpen... enfin ge weet wel...

BARONES : Heel lief van u Felix, maar ik vrees dat ik niet meer te helpen ben, het schijnt dat ik te diep in de rode cijfers sta. Wat dat dan ook mag betekenen.

FELIX : Tja, dat weet ik ook niet... nee, helemaal niet.

LISA : Ik wel.

BARONES : Dan moet ge me dat bij gelegenheid maar eens uitleggen. Het komt er in ieder geval op neer, dat ik het bezoek van de deurwaarder slechts op één manier kan vermijden.

FELIX : Waar gaan we naartoe als iedereen zichzelf maar uitnodigt, vroeger... ja, vroeger dan...

BARONES : Die man komt ambtshalve Felix.

FELIX : Oh,... waarom?

LISA : Om de boel op te scheppen.

FELIX : Pardon???

LISA : Om alles op te schrijven wat van waarde is.

FELIX : Oh, hij komt een soort inventaris maken. Dat is wel handig zeg.

LISA : Behalve als hij daarna alles verlapt om u uit de rode cijfers te halen.

BARONES : Ach, rood is nooit mijn kleur geweest, maar daarover later. Volgens de notaris is het enige alternatief, de verkoop van mijn kasteel.

FELIX : (SCHRIKT, VERSLIKT ZICH EN BEGINT TE HOESTEN EN ZET THEE NEER. LISA GAAT HEM OP DE RUG SLAAN TOT HET OVER IS) Dat meent ge niet!?!)

BARONES : Ik ben bang van wel Felix.

(FELIX PAKT TERUG ZIJN THEE MAAR MOET WEER HOESTEN.

LISA SLAAT DIRECT, NOGAL HEVIG, OP ZIJN RUG ZODAT HIJ ALLE THEE OP ZIJN BROEK MORST)

LISA : Oh excuseer, mijnheer Felix...

FELIX : 't Is niets, nee, niets...

(LISA TRACHT MET HAAR VOORSCHOOT ZIJN BROEK AF TE KUISEN) Laat maar Lisa.

LISA : Wacht, ik zal wat proper water pakken. (NAAR BIJKEUKEN B)

BARONES : Gelukkig is de notaris een vooruitziend man en heeft hij reeds contact opgenomen met een mogelijke koper.

FELIX : Dus ge verkoopt?

BARONES : Wat kan ik anders doen Felix?

JAMES : (OP C, ALS OTTO. HIJ SPREEKT MET EEN DUIJS AKSENT)
So, Frau Barones, ich hab der notaris schön in seine woning abgeleverd.

BARONES : Heel goed Otto. Wilt gij eens aan Gerard vragen om wat bloemen binnen te zetten want er komen gasten en ik wil een goede indruk maken.

JAMES : (ALS OTTO) Sehr goed, frau barones. (WIL WEGGAAN)

BARONES : (IS RECHTGESTAAN) Maar geen rode.

JAMES : (OTTO) Jawohl, nein geen rode.
Selbstferstentlich. (AF C)

LISA : (HEEFT IN EEN KOM WATER GEDAAN EN EEN HANDDOEK GEPAKT. ZE KOMT ER NU MEE NAAR TAFEL)

BARONES : (GAAT NAAR D) Als ge hier gedaan hebt, kom dan eens even naar binnen, Felix. (AF D)

FELIX : Wacht, ik ga ineens mee. (RECHT)

LISA : Maar neen, mijnheer Felix eerst uw broek. (TREKT HEM TERUG OP ZIJN STOEL TERWIJL ZE DE KOM MET WATER OP TAFEL TRACHT TE ZETTEN. IN HAAR HAAST KAPT ZE ECHTER ALLES OVER ZIJN BROEK)

FELIX : (SLAAKT KREET) Oeioeioei... Lisa toch!!!

LISA : (JAMMERT) Ochgotekkes toch zie nu, laat mij dat doen! (HET GRAPPIGE VAN DE SITUATIE DRINGT ECHTER TOT HAAR DOOR EN HALF GLIMLACHEND VRAAGT ZE) Da's koud zeker?

FELIX : Ja, euh ja... maar ook en voornamelijk, nat... euh ja nat.

LISA : Kom doe ze uit dan zal ik ze drogen.

FELIX : Maar Lisa!!!

LISA : Wat?

FELIX : Dat gaat toch zomaar niet.

LISA : Gaat het niet? Moet ik helpen misschien?

FELIX : (VERSCHRIKT) Neen! Maar euh... ik bedoel... nu ja, ik als man en gij ... wel euh...

LISA : Luister, mijnheer Felix, 't is nu wel al een tijdje geleden, maar ik verzeker u dat het niet de eerste keer is dat ik een man in zijn onderbroek zie.

FELIX : Neenee, oh maar daar twijfel ik niet aan, maar... ja kijk, ik kan hier toch niet zomaar half naakt rondlopen.

LISA : Eigenlijk hebt ge gelijk, wacht wat. (GAAT IN BIJKEUKEN B) Er moet hier ergens nog een stoffrak van de schilder liggen.

FELIX : Het loopt tot in mijn schoenen. (GAAT NAAR TOOG)

LISA : (KOMT WEER TE VOORSCHIJN MET STOFFRAK) Schoenen kan ik u niet bezorgen, maar die drogen wel aan uw voeten. Hier, doe dit aan en geef mij uw broek. (FELIX TREKT ACHTER DE TOOG ZIJN BROEK UIT TERWIJL LISA EMMER EN DWEIL HAALT B)

JAMES : (OP C, ALS GERARD HIJ IS GEKLEED MET EEN BLAUWE OVERALL OP ZIJN BLOOT BOVENLIJF, HEEFT KLOMPEN AAN EN SPREEKT DIALECT VAN HET PLATTELAND. HIJ HEEFT EEN BOEKETJE BLOEMEN BIJ) Neemt u maij nie kwaolijk menier Felix, 'k en wiste niette da gie ne numero wou doeng.

FELIX : Het is helemaal niet wat u denkt. (DOET STOFFRAK AAN)

JAMES : (ALS GERARD) A nie dan niewaor.
(LISA OP B, DWEILT WATER OP)

FELIX : Lisa legt gij het hem eens uit.

JAMES : (GERARD) Ja maor, voor mij is't in orde zulle.

LISA : 't Is eigenlijk heel eenvoudig Gerard, hij heeft een natte broek.

JAMES : (GERARD) Jaojao, da zal wel... (AF D MET BLOEMEN)

FELIX : Wat denkt die kerel wel zeg!

LISA : Tja zie, z oud zijn we nu toch ook nog niet hé mijnheer Felix.

FELIX : Lisa!?! Ik...

LISA : 't Is goed jonge. (NEEMT ZIJN BROEK AAN) Kom, ik zal ze in de droogkast steken. (AF B MET EMMER DWEIL EN BROEK)

JAMES : (GERARD OP D MET VAAS) De barones vraagt of datte gij die es, gevuld met waoter wilt mee naor binne brenge. (GAAT ZE VULLEN B)

FELIX : Jamaar enfin zeg, dat kan ik toch niet....

JAMES : (GERARD) En veur watte nie, es da te zwoar veur ao? FELIX : Neenee, ik bedoel... ja, kijk... zie mij hier staan.

JAMES : (GERARD) A ge zij gij niks te schuun om azuu ne stoffrak te dragen.

FELIX : Maar man... en dat dan? (WIJST OP BLOTE BENEN)

JAMES : (GERARD) Geenen bang , da zie de baronesse nog geeneens. (GEEFT HEM DE GEVULDE VAAS)

FELIX : Zoudt ge denken?

BARONES : (ACHTER DE SCHERMEN) Felix!

JAMES : (GERARD) Vooruit m'ne joenge. (DUWT HEM NAAR D)

FELIX : Ach waarom ook niet. (AF D)

JAMES : (GERARD, TOVERT ZIJN BUTLER KLEDIJ TE VOORSCHIJN EN TRANSFORMEERT ZICH TERUG TOT JAMES. ONDERTUSSEN KOMT LISA TERUG VAN B)

LISA : Zeg, wil ik u nu eens iets vertellen.

JAMES : Ik weet er alles van Lisa.

LISA : Ah ja???

JAMES : Ik heb toch de notaris naar huis gedaan.

LISA : Die zegt anders toch nooit iets over zijn zaken.

JAMES : Ten eerste kunnen zo'n paar flessen wijn heel wat veranderen in iemands ontboezemingen. En ten tweede, wie neemt er nu zo'ne rare Pruisische chauffeur au sérieux? Tegen dat we er bijna waren had hij heel zijn biecht gesproken. Waarna ik hem de absolutie gegeven heb door hem voortijdig uit de auto te kieperen en met zijn wagen terug te komen. Een wandeling van een paar kilometer zal hem goed doen.

LISA : Groot gelijk, hoe durft hij zoiets tegen ons barones komen zeggen. En dan gelijk met een koper op de proppen komen. Ik ben eens curieus wat voor iets dat gaat zijn.

JAMES : Een nieuwe rijke van een jaar of vijftig-zestig die met een jonge pop getrouwd is.

LISA : Hebt ge dat allemaal in de biecht vernomen?

JAMES : Ja, eenmaal gestart kon onze notaris niet stoppen.

LISA : Zou er nu echt geen enkele andere manier zijn om de barones te helpen.

JAMES : Neen, Lisa, het enige dat we kunnen doen is de prijs zo veel mogelijk opdrijven in haar belang.

LISA : Dat zal niet gemakkelijk zijn, alles stort hier zowat in.

JAMES : Dat moet, dat is antiek, zie maar eens naar de tempels in Griekenland.

LISA : Zo erg is 't nu ook weer niet.

JAMES : Ik zal dan wel hier en daar een stuk meer loskloppen, ik heb nog wel ergens een voorhamer liggen.

LISA : Zie, als ge zo klapt, lijkt het of ge al een stuk puin op uwe kop hebt gehad.

JAMES : En denk dan eens aan al de kunstschaten die hier binnen hangen en staan.

LISA : Ge zoudt beter terug wakker worden jongen, ge zijt aan 't dagdromen. Alles van waarde is reeds lang geleden verkocht en vervangen door waardeloze rommel.

JAMES : Gij weet dat, ik weet dat, maar de nieuwe eigenaar niet.

LISA : Loopt die met een witte stok misschien? Als ge nu een beetje ogen in uwe kop hebt...

JAMES : Als secretaris kan ik wel op de proppen komen met enkele echtheidsverklaringen.

LISA : Gij geraakt nog eens in de gevangenis zo.

JAMES : Dat heb ik er dan voor over.

FELIX : (OP D, MET EEN REEDS VEELVULDIG GEDRAGEN MANTEL VAN DE BARONES, HET ZOU EVENGOED EEN MANTEL VAN

LISA KUNNEN ZIJN.

JAMES STAAT ZO OP DE SCENE DAT DE TAFEL TUSSEN HEN IN STAAT) Lisa, de barones vraagt of ge haar mantel even wilt afborstelen... euh, ja, afborstelen.

LISA : Nu direct mijnheer Felix?

FELIX : Ja, kijk, ze heeft wat hoofdpijn van het gesprek met de notaris, geld en dergelijke andere problemen liggen haar nu eenmaal niet, daarom wil ze even gaan wandelen om wat frisse lucht in te ademen.

LISA : (NEEMT MANTEL AAN EN GAAT NAAR B) Ze zou beter dat frakske weggooien, hij is tot op de draad versleten, is dat nu iets voor een barones? (AF B)

JAMES : Gelukkig heeft zij geen last van de wijn.

FELIX : Wat zegt u?

JAMES : Niets boven een wandelingetje in de wei... (DOET STAP VOORUIT ZODAT HIJ NU VOOR DE TAFEL STAAT)

FELIX : (DOET OOK STAP VOORUIT ZODAT HIJ NU IN HET ZICHT VAN JAMES KOMT) Ja, juist.

JAMES : (ROEPT VERSCHRIKT) Mijnheer Felix!!!

FELIX : (GESCHROKKEN) Wat?!? ...euh wat???

JAMES : Uw kleding!!!

FELIX : Oh, dat is niets, nu ja, niets... het is een stoffrak van de schilder.

JAMES : Maar uw broek? Waar is uw broek??

FELIX : Die heeft Lisa.

JAMES : Neen! Zeg dat het niet waar is! En dat op jullie ouderdom... Foei mijnheer Felix! Foei!!!

FELIX : Foei? Maar... Zeg eens, het is niet wat gij denkt! Trouwens, zo oud zijn we toch ook nog niet.

LISA : (TERUG OP B) Heel juist mijnheer Felix. (ZE HEEFT DE AFGEBORSTELDE MANTEL EN DE DROGE BROEK VAN FELIX TERUG BIJ) Al heeft hij er natuurlijk geen zaken mee. Hier is uw broek terug, doe ze maar direct aan, ze is nog warm. (GEEFT BROEK AAN FELIX DIE ZE DADELIIK AANDOET)

JAMES : Dat zal wel al eens meer gebeuren zeker?

LISA : Wat?

JAMES : Dat hij een warme broek heeft.

LISA : Wie weet?

JAMES : (ROEPT ZOALS MARKTKRAMER) Niet warm niet willen!

BARONES : (OP D, ZE HEEFT EEN ANDER KLEED AAN EN HET KLEED
DAT ZE 'S MORGENS DROEG IN DE HAND) Zijt ge klaar
Felix?

FELIX : Nog een klein ogenblikje...euh... (DOET NU OOK
STOFJAS UIT EN ZIJN EIGEN JAS TERUG AAN)

BARONES : Wat voert gij eigenlijk uit Felix?

FELIX : Wel liefje, mijn broek is terug in orde.

BARONES : Was daar dan iets mee?

FELIX : Wel euh...

BARONES : Hier James. (GEEFT HEM HET KLEED DAT ZE IN DE
HAND HEEFT) Laat dat ding alstublieft verdwijnen, ik
droeg het al niet graag en na vanmorgen zou het me
altijd aan de notaris met zijn ongelukstijding doen
denken.

JAMES : In orde mevrouw, zoals u wenst. (NEEMT HET KLEED
AAN, GEEFT HET AAN LISA VAN WIE HIJ DE MANTEL VAN DE
BARONES OVERNEEMT)

BARONES : Dan gaan we nu maar.

JAMES : Staat u me toe mevrouw de barones? (HELPT HAAR IN
MANTEL)

BARONES : Dank u wel James. Kom Felix. (GEVOLGD DOOR
FELIX AF C)

LISA : Toch zonde hé, zo'n goed kleed.

JAMES : Houd het voor u Lisa. (GAAT ACHTER TOOG EN ZET ER
EEN GROTE FLES OF KARTON VAN MEERDERE LITER MET
GOEDKOPE TAFELWIJN OP)

LISA : Zou ik daar mee staan denkt ge?

JAMES : Dat weet ge als ge 't eens aandoet.

LISA : Zou ik durven...?

JAMES : Vooruit verdwijn, in de kleedkamer van de barones
is een grote spiegel.

LISA : (NAAR D) Allee vooruit dan maar. (AF D)